

4

Vyzeral ako typický chalan z televíznej reklamy.

Blondávy, so žiarivobielym úsmevom a s modrými očami, v parádnych plavkách. A bol vyšší ako ja.

Mohol mať asi dvanásť rokov a všetky baby naňho civeli ako na zázrak.

A on sa zatiaľ rozprával s Helenou.

Po francúzsky.

Tak počkať: *Helena vie po francúzsky?!*

Kedy sa to naučila?

V škole máme predsa angličtinu.

Ako to, že hovorí po francúzsky?

A navyše sa stále chichotala. Celý čas. Zdalo sa, že všetko, čo jej ten Francúz hovorí, je ohromne vtipné. Možnože vo francúzštine znie každá hlúposť oveľa zábavnejšie.

Vyzerali, akoby sa poznali celý život.

„A to je akože kto?“ zisťoval som.

„Netuším, ale je fakt pekný,“ zhodnotil Camuñas.

„A to máš odkiaľ?“ osopil som sa na neho.

„To je jasné na prvý pohľad,“ vysvetlil. „A navyše: je to Francúz.“

„Hej, hej,“ odvrkol som.

„Pozrite sa, ako sa ho dotýka!“ zvolal Tomeo.

„Čo to trepeš?“

